

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Martiny Štolbové a soudkyň
Mgr. Daniely Jandové a Mgr. Šárky Hájkové ve věci

žalobkyně:

M [redacted] K [redacted], narozena [redacted]
bytem [redacted]
zastoupená advokátkou JUDr. Ivanou Šlehoferovou
sídlem nám. J. Seiferta 238, 278 01 Kralupy nad Vltavou

proti

žalovanému:

F [redacted] K [redacted], narozen [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem Mgr. Tomášem Výborčíkem
sídlem Huršská 1383, 272 01 Kladno

o vypořádání společného jmění manželů, o odvolání žalobkyně a žalovaného proti rozsudku
Okresního soudu v Mělníku ze dne 22. 10. 2018, č.j. 12 C 249/2010-987

takto:

I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výrocích II. a III. mění tak, že

- a) ze zaniklého společného jmění manželů účastníků se do výlučného vlastnictví
žalovaného přikazují
- cenné papíry - 169 126 ks podílových listů ISČS Fond řízených výnosů OPF, ISIN
[redacted]
 - cenné papíry - 2 804,098 ks ING Invest European Small Caps [redacted]

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Šulcová

- b) žalovaný je **povinen** zaplatit žalobkyni na vyrovnání podílů 5 008 958 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

II. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku I. **potvrzuje**

III. Žalovaný je **povinen** nahradit žalobkyni k rukám její zástupkyně do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku na nákladech řízení před soudem prvního stupně 345 720,55 Kč a odvolacího řízení 285 293 Kč.

IV. Žalobkyně je **povinna** nahradit České republice na nákladech řízení do tří dnů od první moci tohoto rozsudku na účet Okresního soudu v Mělníku 6 015,75 Kč.

V. Žalovaný je **povinen** nahradit České republice na nákladech řízení do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet Okresního soudu v Mělníku 3 013,73 Kč.

Odůvodnění:

- Okresní soud v Mělníku (dále jen „soud prvního stupně“) rozsudkem ze dne 22. 10. 2018, č.j. 12 C 249/2010-987, přikázal ze zaniklého společného jmění manželů účastníků (dále i jen „SJM“) do výlučného vlastnictví žalobkyně stavební parcelu p.č. ■■■ – zastavěná plocha a nádvoří, pozemkovou parcelu p.č. ■■■ – ostatní plocha o výměře 727 m², pozemkovou parcelu p.č. ■■■ – ostatní plocha o výměře 63 m², pozemkovou parcelu p.č. ■■■ – ostatní plocha o výměře 23 m², pozemkovou parcelu p.č. ■■■ – ostatní plocha o výměře 38 m², to vše zapsané na LV ■■■ pro k.ú. ■■■, obec ■■■, vedené u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Mělník, stavební parcelu p.č. ■■■, jejíž součástí je budova bez č.p. – garáž, zastavěná plocha a nádvoří o výměře 32 m², stavební parcelu p.č. ■■■, jejíž součástí je garáž bez č.p., zastavěná plocha a nádvoří o výměře 50 m², to vše zapsané na LV ■■■ pro k.ú. ■■■, obec ■■■, vedené u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Mělník (výrok I.), do výlučného vlastnictví žalovaného cenné papíry, a to 169 126 ks podílových listů otevřeného podílového fondu Fondu řízených výnosů OPF Investiční společnosti České spořitelny, a.s. (výrok II.), uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni na vyrovnání podílů 2 763 902 Kč do patnácti dnů od právní moci rozsudku (výrok III.). Výrokem IV. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Výrokem V. uložil povinnost žalobkyni zaplatit na náhradě nákladů státu 7 031,50 Kč na účet Okresního soudu v Mělníku a výrokem VI. povinnost žalovanému zaplatit na náhradě nákladů státu 703,15 Kč na účet Okresního soudu v Mělníku.
- Soud prvního stupně rozhodoval poté, co byl k dovolání žalovaného zrušen rozsudek Okresního soudu v Mělníku ze dne 31. 3. 2015, č.j. 12 C 249/2010-648, a potvrzující rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 10. 3. 2016, č.j. 19 Co 51, 52/2016-813, rozsudkem Nejvyššího soudu ze dne 27. 2. 2018, č.j. 22 Cdo 4943/2016-911, a věc vrácena Okresnímu soudu v Mělníku k dalšímu řízení. Nejvyšší soud shledal napadené rozhodnutí odvolacího soudu v souladu s ustálenou rozhodovací praxí dovolacího soudu, pokud jde o vypořádání zůstatků na bankovním účtu stavebního spoření žalovaného. Ve shodě se soudem prvního stupně i soudem odvolacím neshledal žádné důvody pro uplatnění disparity podílů. Uzavřel, že žalovaný neunesl břemeno tvrzení a břemeno důkazní ohledně původu finančních prostředků, za které byly pořízeny podílové listy ING International Czech Equity. Nesprávným shledal postup soudu prvního stupně a soudu odvolacího, pokud při ocenění podílových listů ING International Czech Equity vyšly z jejich ceny ke dni zániku manželství přesto, že tyto podílové listy žalovaný prodal. Předmětem vypořádání může být pouze částka získaná za převod těchto podílových listů. Současně nesprávným shledal názor obou soudů,

že podnik žalovaného je v SJM účastníků. Podnik je výlučným majetkem žalovaného, avšak je třeba při vypořádání zohlednit výnosy z podnikání, které patří do SJM účastníků.

3. Soud prvního stupně vyšel ze zjištění, že manželství účastníků uzavřené dne 25. 10. 1969 bylo pravomocně rozvedeno 19. 9. 2007. Za manželství účastníci nabyli do společného jmění manželů nemovité věci 1) stavební parcelu p.č. [redacted] a pozemkové parcely p.č. [redacted] a [redacted], vše v k.ú. [redacted], obec [redacted], 2) garáž bez č.p. na st. p. č. [redacted], st.p. č. [redacted] a st. p. č. [redacted] v k.ú. [redacted], obec [redacted], 3) pozemkovou parcelu p.č. [redacted] v k.ú. a obci [redacted]. Ze znaleckého posudku ze dne 10. 4. 2013, č. 2045-061/2012, znalkyně Ing. Jany Tarabové zjistil obvyklou cenu předmětných nemovitých věcí ke dni zániku manželství, a to stavební parcely p.č. [redacted] a pozemkových parcel p.č. [redacted] vše v k.ú. [redacted], obec [redacted], ve výši 490 000 Kč, garáže bez č.p. na st. p. č. [redacted], st.p. č. [redacted] a st. p. č. [redacted] v k.ú. [redacted], obec [redacted], ve výši 380 000 Kč a pozemkové parcely p.č. [redacted] v k.ú. a obci [redacted] ve výši 1 150 000 Kč. Pozemek p.č. [redacted] měl žalovaný zahrnut k datu zániku manželství do svého podniku, proto soud nevycházel z obvyklé ceny tohoto pozemku zjištěné Ing. Tarabovou, ale byl oceněn jako součást podniku žalovaného. Žalovaný jako fyzická osoba podnikající podle živnostenského zákona podniká od 24. 5. 1991 pod IČO [redacted], místem podnikání [redacted]. Hodnota podniku žalovaného ke dni zániku manželství byla určena znaleckým posudkem Ing. Jana Attla, PhD. MBA ze dne 29. 11. 2013, č. 03-20/2013, a je rovna kladnému rozdílu mezi aktivy a pasivy podnikání žalobce ke dni zániku SJM ve výši 436 000 Kč. Žalovaný byl ke dni zániku manželství vlastníkem 169 126 ks podílových listů otevřeného podílového fondu Fondu řízených výnosů OPF Investiční společnosti České spořitelny, a.s./ Fond řízených výnosů OPF, ISIN [redacted], kdy cena 1 ks podílového listu ke dni zániku manželství činila 1,3266 Kč. Majetková hodnota podílových listů ke dni zániku manželství činila po zaokrouhlení částku 224 413 Kč. Ke dni zániku manželství byl žalovaný dále majitelem 1 835,7390 ks cenných papírů ING International Czech Equity o jmenovité hodnotě 1 ks akcie 4 044,61 Kč, celkem jmenovité hodnoty 7 424 848, 32 Kč. Tyto akcie prodal. Podílové listy v počtu 1 760,321 ks prodal po zániku manželství za cenu 2 980,14 Kč za kus, tedy celkem za 5 246 003 Kč, a zbytek 75 418 ks podílových listů prodal za částku 207 991,53 Kč. Ke dni zániku manželství byl žalovaný dále majitelem 2 084,098 ks cenných papírů ING Invest European Small Caps o jmenovité hodnotě 1 ks akcie ve výši 27,47 eur, jmenovitá hodnota činí 77 028,57 eur, tj. 2 131 765,67 Kč, a rovněž majitelem 91,64 ks cenných papírů ING Invest Materials o jmenovité hodnotě 1 ks 1 375,83 USD, tj. 126 081,06 USD, v přepočtu 2 496 783,23 Kč. Cenné papíry označené ING Invest Materials žalovaný prodal za 2 224 344,07 Kč. Žalovaný uzavřel se svou sestrou M. [redacted] M. [redacted] dne 9. 5. 2006 smlouvu o půjčce, kterou mu sestra půjčila 3 500 000 Kč na zakoupení cenných papírů, žalobkyně o této půjčce nevěděla. Žalovaný nakoupil za vypůjčenou sumu akcie ING Small Caps a ING Invest Materials. Ke dni zániku manželství byl zůstatek na bankovním účtu žalovaného u Stavební spořitelny České spořitelny, a.s., č.ú. [redacted], 118 964,40 Kč. Tento účet byl žalovaným ke dni 1. 10. 2010 zrušen. Ke dni zániku manželství byl zůstatek na běžném účtu žalovaného u GE Money Bank a.s., č.ú. [redacted], 164 433,50 Kč. Rovněž tento účet byl ke dni 4. 8. 2011 zrušen.
4. Soud prvního stupně věc posoudil podle zákona č. 40/1964 Sb. a přikázal žalobkyni do výlučného vlastnictví nemovité věci s výjimkou pozemkové parcely p.č. [redacted] v k.ú. a obci [redacted], kterou žalovaný užívá ke svému podnikání, a kterou zohlednil v rámci podniku žalovaného. Obvyklá cena nemovitých věcí přikázaných soudem prvního stupně do výlučného vlastnictví žalobkyně činí 870 000 Kč. Do výlučného vlastnictví žalovaného přikázal 169 126 ks podílových listů otevřeného podílového fondu Fondu řízených výnosů OPF Investiční společnosti České spořitelny, a.s. znějících na jméno žalovaného v hodnotě ke dni zániku manželství 224 413 Kč. Žalovanému uložil vyplatit žalobkyni vypořádací podíl výši 2 763 902 Kč, když zohlednil

majetkovou hodnotu cenných papírů, a to 1 835,739 ks cenných papírů ING International Czech Equity, které žalovaný po zániku manželství prodal (za podílové listy v počtu 1 760,321 ks utržil 2 980,14 Kč za kus, tedy 5 246 003 Kč, za podílové listy v počtu 75 418 ks utržil 207 991,53 Kč), celkem 5 453 994,53 Kč (tuto částku vypořádal tak, že žalobkyni náleží jedna polovina hodnoty těchto cenných papírů). Žalobkyni přísluší jedna polovina zůstatků na bankovních účtech žalovaného ke dni zániku manželství u Stavební spořitelny České spořitelny, a.s., tj. 59 482,20 Kč, a u GE Money Bank a.s., tj. 82 216,75 Kč. Soud prvního stupně uzavřel, že do vypořádání společného jmění nepatří majetková hodnota cenných papírů ING Invest European Small Caps ve výši 77 028,57 eur a ING Invest Materials ve výši 126 081,06 USD, když žalovaný tyto cenné papíry pořídil za trvání manželství z prostředků, které si obstaral na základě půjčky ve výši 3 500 000 Kč od své sestry. K uzavření smlouvy o půjčce se zavázal pouze žalovaný, tento úkon nelze považovat za běžný právní úkon v SJM nepřesahující přiměřenou míru. Nejde o běžnou záležitost, žalobkyně o půjčce žalovaného nevěděla, proto majetkové hodnoty získané z těchto prostředků, stejně tak závazky plynoucí ze smlouvy o půjčce, nejsou součástí masy společného jmění manželů. Do vypořádání nezahrnul ani dům č.p. ■■■ na st. p.č. ■■■ a pozemky st.p.č. ■■■ a p.č. ■■■ v k.ú. a obci ■■■, ani finanční prostředky, kterými podle tvrzení žalobkyně uhradili účastníci kupní cenu těchto nemovitých věcí ve prospěch svého syna. Uzavřel, že finanční prostředky, které účastníci vynaložili v průběhu manželství ze společného majetku na majetek třetích osob, nelze zahrnout do společného jmění manželů. Rovněž soud prvního stupně nezahrnul do vypořádání hodnotu družstevního bytu č. ■■■ o velikosti 2+1 ve druhém podlaží v domě č.p. ■■■ v ulici ■■■, včetně příslušenství a jeho zařízení, když tato majetková hodnota byla zahrnuta žalovaným do vypořádání až po uplynutí 3 let po zániku manželství. Soud prvního stupně nezahrnul do společného jmění manželů cenné papíry, které sama žalobkyně z objemu masy SJM vyloučila, neboť šlo o cenné papíry žalovaného pocházející z kuponové privatizace – cenné papíry registrované v evidenci Depozitáře cenných papírů na žalovaného: 100 ks akcií „TATRA“ o jmenovité hodnotě 1 ks akcie 100 Kč, 50 ks akcií „ŠKODA“ o jmenovité hodnotě 1 ks akcie 1 000 Kč, 290 ks akcií IP Banka o jmenovité hodnotě 1 ks akcie 100 Kč, 10 ks akcií „Harvard.prům. hold.“ o jmenovité hodnotě 1 ks akcie 1000 Kč, 50 ks akcií HZL o jmenovité hodnotě 10 000 Kč, 9 ks akcií „TOS ČELÁKOVICE“ o jmenovité hodnotě 1 ks akcií 1 000 Kč, 20 ks akcií „DIESEL PRAHA“ o jmenovité hodnotě 1 000 Kč, 250 ks akcií „UNIPETROL“ o jmenovité hodnotě 100 Kč, 8 943 ks akcií ČSOB Bohatství o jmenovité hodnotě 1 ks akcie 1 Kč. Soud prvního stupně vycházel z rovnosti podílů, když pro žalovaným navrhovanou disparitu podílů neshledal důvody.

5. Proti tomuto rozsudku podali včasné odvolání žalobkyně i žalovaný.
6. Žalobkyně napadla odvoláním nákladový výrok IV. Má za to, že by měla být žalovanému uložena povinnost nahradit jí náklady řízení, které trvá již 8 let, a žalovaný jí nechce od počátku řízení vyplatit žádnou částku. Žalobkyně byla v celém řízení úspěšnější, minimálně ze 79 %. Navrhla, aby jí bylo přiznáno na náhradě nákladů řízení 532 957 Kč.
7. Žalovaný svým odvoláním napadl výslovně výrok III. rozsudku soudu prvního stupně. Má za to, že soud prvního stupně řízení předčasně zkoncentroval podle § 118b odst. 1 o.s.ř. přesto, že nebyly konkrétně a úplně vyličený rozhodné skutečnosti a žalovanému nebylo umožněno tvrdit rozhodné skutečnosti a navrhopat k nim důkazy. Poučení, kterého se mu dostalo, bylo pouze formální a vedlo k vydání nepředvídatelného rozhodnutí. Konkrétně nemohl tvrdit rozhodné skutečnosti ohledně vlastnictví 1 835,7390 ks cenných papírů ING International Czech Equity, když žalobkyně k poučení soudem prvního stupně konkretizovala cenné papíry, které zahrnuje k vypořádání, až 19. 6. 2012, tedy po soudem prvního stupně vyhlášené koncentraci řízení. Portfolio žalovaného bylo široké a nebylo mu zřejmé, jaké cenné papíry zpočátku navrhuje žalobkyně k vypořádání. Navíc měl za to, že vůli žalobkyně je vypořádat nemovité věci, které konkretizovala, když uvedla, že

ohledně movitých věcí se účastníci dohodli. Pokud jde o cenné papíry, nikdy nebyly v jeho vlastnictví, neboť byly pořízeny na základě ústní komisionářské smlouvy mezi ním a P. D., z jeho finančních prostředků a pro něho samotného. Soudu prvního stupně dále vytýká, že nesprávně vypořádal výnos z jeho podnikání. Částka 436 000 Kč, ke které soud prvního stupně dospěl na základě znaleckého posudku, není rozdílem mezi aktivy a pasivy podnikání, ale jde o obvyklou cenu podniku. Soud prvního stupně podle žalovaného dále pochybil při výpočtu vypořádacího podílu, když provedl nesprávný výpočet prodaných cenných papírů a jejich ceny, která správně činí 5 124 953,80 Kč, nikoli 5 246 003 Kč, jak určil soud prvního stupně. Konečně považuje za v podstatě likvidační lhůtu 15 dnů, kterou soud prvního stupně stanovil k zaplacení vypořádacího podílu přesto, že byl osvobozen od povinnosti platit soudní poplatky v rozsahu 9/10, a v jeho silách není získat takto vysokou částku v krátké lhůtě. Navrhl, aby odvolací soud zrušil rozsudek soudu prvního stupně a věc vrátil k dalšímu řízení.

8. Přestože žalovaný napadl odvoláním jen výrok III. rozsudku soudu prvního stupně, jsou na něm ostatní výroky závislé, a proto je jeho odvoláním napaden rozsudek soudu prvního stupně v plném rozsahu (§ 206 odst. 2 věta druhá o.s.ř.).
9. Žalobkyně ve vyjádření k odvolání uvedla, že souhlasí se závěry soudu prvního stupně, který vycházel z rozhodnutí Nejvyššího soudu. Žalovaný uvádí v odvolání jiná data a množství prodeje cenných papírů, než která vyplývají ze zprávy ING Bank N.V. ze dne 12. 9. 2018, a součet provedený soudem prvního stupně je správný. Za správný má závěr soudu prvního stupně o rozdílu aktiv a pasiv podnikání žalovaného, jak jej soud prvního stupně učinil. Pokud jde o tvrzení a dokazování ohledně cenných papírů, má je za úplné, když žalovaný měl po celou dobu řízení možnost vyjádřit se a navrhopat důkazy a také tak činil. S novými tvrzeními a návrhy na provedení důkazů výsledkem svědka D. přichází žalovaný až po koncentraci řízení a nové důkazy nenavrhoval ani po poučení podle § 119a o.s.ř. před skončením řízení před soudem prvního stupně.
10. Krajský soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, jež mu předcházelo, podle § 212 ve spojení s § 212a odst. 1, odst. 5 občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“) a odvolání účastníků shledal částečně důvodnými.
11. Odvolací soud předně uvádí, že jednal dne 16. 1. 2020 v nepřítomnosti žalovaného přesto, že žalovaný žádal o odročení tohoto jednání a doložil zdravotní indispozici, která mu bránila v účasti u tohoto jednání. V nepřítomnosti žalovaného jednal i dne 23. 1. 2020, opět přes jeho žádost o odročení jednání ze zdravotních důvodů. Odvolací soud žádosti žalovaného o odročení jednání neshledal důvodnými, naopak je považoval za účelové, aby se žalovaný vyhnul rozhodnutí odvolacího soudu (§ 101 odst. 3 o.s.ř.). Žalovaný žádal i o odročení odvolacího jednání nařízeného na 28. 11. 2019 dne 27. 11. 2019. K žádosti doložil lékařskou zprávu MUDr. Jany Homolové, ve které bylo uvedeno, že zdravotní stav žalovanému neumožňuje účast u soudních jednání po dobu prozatím 1 měsíce. Odvolací soud této žádosti vyhověl, a jednání odročil na 16. 1. 2020. Dne 28. 11. 2019 však obdržel emailem od zástupkyně žalobkyně informaci, že žalovaný byl 27. 11. 2019 viděn dcerou účastníků i dalšími svědky, jak se zúčastnil vánoční výzdoby v obci Postřižín. K dotazu odvolacího soudu Obec Postřižín dne 2. 12. 2019 sdělila, že žalovaný prováděl dne 27. 11. 2019 výzdobu vánočního stromu v obci. V prohlášení ze dne 2. 12. 2019 sdělila dcera účastníků, že svého otce neviděla, ale viděli ho svědci M. A. a J. A., kteří tuto skutečnost písemně v prohlášení potvrdili. Proto, když dne 14. 1. 2020 opětovně požádal žalovaný o odročení jednání nařízeného na 16. 1. 2020 ze zdravotních důvodů, přestože doložil zprávu MUDr. Jany Homolové, ve které bylo uvedeno, že žalovaný ze zdravotních důvodů není schopen účasti na jednání dne 16. 1. 2020, odvolací soud žádosti nevyhověl. Tuto skutečnost neprodleně telefonicky sdělil zástupci žalovaného a následně důvod neodročení jednání odůvodnil při jednání dne 16. 1. 2020, kterého se zástupce žalovaného zúčastnil. Odvolací soud na tomto místě uvádí, že důležitým

důvodem, pro který může žádat účastník odročení jednání soudu, je ve smyslu § 101 odst. 3 o.s.ř. okolnost, která účastníku nebo jeho zástupci objektivně zabrání zúčastnit se jednání, nebo i okolnost účastníkem či jeho zástupcem způsobená, lze-li ji za přihlédnutí ke všem okolnostem případu a k poměrům účastníka či jeho zástupce považovat za důležitou. Takovou okolností bezesporu je i nemoc účastníka. Proto také odvolací soud bez dalšího první žádosti žalovaného o odročení jednání nařízeného na den 28. 11. 2019 vyhověl. Okolnosti, které následně vyšly najevo, a sice že se žalovaný, přestože z lékařské zprávy vyplývalo, že je zdravotně indisponován minimálně na dobu jednoho měsíce, aktivně podílel dne 27. 11. 2019, tedy v den, kdy zaslal lékařskou zprávu oznamující soudu měsíční zdravotní indispozici, a jeden den před odvolacím jednáním, na vánoční výzdobě obce, vyvolávají pochybnosti o skutečné motivaci žalovaného o odročení jednání. Odvolací soud za uvedené situace další dvě žádosti žalovaného o odročení jednání posoudil jako nedůvodné, motivované snahou žalovaného prodlužovat soudní řízení, aby tak oddálil rozhodnutí odvolacího soudu, které pro něho není příznivé. Žalovaný nebyl tím, že odvolací soud nevyhověl jeho žádosti o odročení jednání, zkrácen na svých procesních právech, neboť od počátku řízení je zastoupen advokátem, ten byl přítomen i při jednání dne 16. 1. 2020. Účastníkům byl od počátku odvolacího řízení odvolacím soudem transparentně sdělován právní názor na projednávanou věc. Ke dni 16. 1. 2020 bylo již dokazování prováděné odvolacím soudem, až na důkazy nově předložené žalovaným, skončeno a zástupci účastníků při tomto jednání přednesli závěrečné návrhy. Návrhu na odročení jednání nařízeného na den 23. 1. 2020 nebylo vyhověno proto, že se jednalo o jednání nařízené za účelem vyhlášení rozsudku.

12. Namítal-li žalovaný, že byl odvolacím soudem „nucen“ vzít odvolání zpět, je třeba jeho tvrzení odmítnout jako nepravdivé. Jak vyplývá z protokolů o odvolacích jednáních, odvolací soud pouze od počátku řízení transparentně sděloval názor na projednávanou věc a jednotlivé položky zahrnuté účastníky k vypořádání. Upozornil účastníky, což bylo jeho povinností, že zastává odlišný právní názor na vypořádání cenných papírů nabytých z půjčky od sestry žalovaného, a to i s poukazem na judikaturu Nejvyššího soudu.
13. Namítal-li žalovaný ve svém podání ze dne 21. 1. 2020, že po skončení odvolacího jednání zůstal senát v jednací síni spolu se zástupkyní žalobkyně a z jednací síně se ozýval „hurónský“ smích, je třeba i toto tvrzení odmítnout jako nepravdivé. Po skončení odvolacího jednání opustil žalovaný se svým zástupcem jednací síň sice dříve než zástupkyně žalobkyně, avšak ta odcházela bezprostředně po nich, aniž by s ní senát vedl jakýkoli hovor.
14. Řízení před soudem prvního stupně bylo koncentrováno podle § 118b o.s.ř. ke skončení prvního jednání 31. 10. 2011. Žalobkyně však konkretizovala cenné papíry, jejichž vypořádání se domáhá, až v podání ze dne 27. 6. 2012, proto měl žalovaný možnost vyjádřit se ke konkretizovaným cenným papírům a navrhnout ohledně nich důkazy i po koncentraci řízení. To i učinil, když při jednání dne 22. 10. 2018 tvrdil, že cenné papíry patřily svědkovi D [REDAKCE] a navrhl jeho výslech.
15. Odvolací soud doplnil podle § 213 odst. 2, odst. 4 o.s.ř. dokazování dále uvedenými důkazy, z nichž soud prvního stupně neučinil všechna potřebná skutková zjištění nebo je neprovedl, ač byly před ním navrženy, či byly navrženy před soudem odvolacím na základě poučení podle § 118a o.s.ř. Z nich zjistil:
16. Ze zprávy ING Bank N.V. ze dne 6. 6. 2012, že žalovaný zaslal na své ING Konto č.ú. [REDAKCE] první platbu dne 9. 6. 2008 ve výši 2 224 344,07 Kč (z prodeje cenných papírů ING Invest Materials). Žalovaný vlastní komisionářskou smlouvu č. [REDAKCE] a k 31. 1. 2008 vlastnil cenné papíry, konkrétně 2 067,225 ks ING International Český akciový fond v hodnotě 6 804 147,05 Kč, 2 804,098 ks ING Invest European Small Caps v hodnotě 61 157,38 EUR, 91,64 ks ING Invest Materials v hodnotě 121 561,38 USD.

17. Ze zprávy ING Bank N.V. ze dne 12. 9. 2018, že žalovaný vlastnil ke dni 19. 9. 2007 1835,739 ks cenných papírů – podílových listů ING International Czech Equity. Dne 12. 12. 2007 koupil 231,486 ks těchto cenných papírů a dne 10. 11. 2009 243,096 ks. Dne 25. 6. 2010 prodal 550 ks cenných papírů za částku 1 516 817,50 Kč, která byla vyplacena na účet č. [REDACTED] MPT Servis, s.r.o., jehož jednatelem a společníkem je žalovaný; dne 10. 12. 2010 prodal 560,321 ks těchto cenných papírů za částku 1 669 835,02 Kč, která byla vyplacena na účet č. [REDACTED] MVDr. V [REDACTED] K [REDACTED], CSc. Dne 10. 12. 2010 prodal posledních 1 200 ks cenných papírů za částku 3 576 168 Kč, která byla vyplacena na účet č. [REDACTED] M [REDACTED] M [REDACTED] (čísla účtů příjemců plateb odvolací soud zjistil ze zpráv jednotlivých bankovních ústavů).
18. Ze zprávy ING Bank N.V. ze dne 5. 3. 2019, že žalovaný dne 6. 4. 2006 realizoval v rámci své komisionářské smlouvy č. 50173399 nákup 1 520,717 ks cenných papírů fondu NN (L) International Central European Equity, který byl zaplacen z účtu č. [REDACTED].
19. Ze zprávy ČSOB a.s. ze dne 13. 3. 2019, že vlastníkem účtu č. [REDACTED] byl P [REDACTED] D [REDACTED], narozený [REDACTED]. Účet byl otevřen dne 9. 11. 2001 a zrušen dne 25. 10. 2007.
20. Z výpisu z účtu č. [REDACTED] P [REDACTED] D [REDACTED], že dne 31. 3. 2016 byla vložena v hotovosti částka 5 103 000 Kč bez poznámky, s uvedením k.s. 1379, dne 3. 4. 2016 byla provedena platba ve výši 5 100 000 Kč na účet č. [REDACTED] pod v.s. [REDACTED]; dne 11. 5. 2006 byl uskutečněn vklad v hotovosti 3 857 000 Kč bez poznámky, s uvedením k.s. 1379, dne 12. 5. 2006 byla provedena platba ve výši 1 928 500 Kč na účet č. [REDACTED] pod v.s. [REDACTED] a ve výši 1 928 500 Kč na účet č. [REDACTED] pod v.s. [REDACTED]; dne 13. 3. 2007 byl proveden vklad hotovosti 714 000 Kč s poznámkou F [REDACTED] K [REDACTED], k.s. 1379, dne 14. 3. 2007 byla provedena platba ve výši 714 000 Kč na účet č. [REDACTED] pod v.s. [REDACTED], dne 24. 7. 2007 byl proveden vklad v hotovosti 500 000 Kč bez poznámky, s uvedením k.s. 1379, dne 25. 7. 2007 byla provedena platba ve výši 500 000 Kč na účet č. [REDACTED] pod v.s. [REDACTED].
21. Z detailu obchodu ING Bank N.V., že z účtu P [REDACTED] D [REDACTED] byl uskutečněn 6. 4. 2006 nákup cenných papírů 1 520,717 ks cenných papírů fondu NN (L) International Czech Equity za 5 100 000 Kč, účet fondu č. [REDACTED]; dne 19. 3. 2007 nákup 194,714 ks cenných papírů fondu NN (L) International Czech Equity za 714 000 Kč, účet fondu č. [REDACTED], a dne 30. 7. 2007 nákup 120,308 ks cenných papírů fondu NN (L) International Czech Equity za 500 000 Kč, účet fondu č. [REDACTED].
22. Z investičního dotazníku ING Bank N.V. ze dne 19. 4. 2005, že žalovaný má zkušenosti s investicemi do CP a podílových listů a že hodlá investovat, přičemž prostředky půjdou z poskytnuté půjčky.
23. Z výsledku svědka P [REDACTED] D [REDACTED], že se žalovaným má obchodní vztah. Nevěděl, že účet č. [REDACTED] byl veden na jeho jméno. Se žalovaným měl uzavřenu komisionářskou smlouvu, když jednal za ING jako její zmocněnec. Na základě této komisionářské smlouvy kupoval pro žalovaného i pro sebe cenné papíry, neví už kdy a za jakou cenu. Obchodů bylo pravděpodobně více. K jednotlivým transakcím na jeho účtu (viz. bod 16., 17.) uvedl, že se jedná o nákupy cenných papírů, kdy každý fond má své číslo, které je zde uvedeno. Neví, o jaké vklady se jednalo. Bez jeho vědomí by žalovaný neprovedl žádný vklad na jeho účet. Je možné, že některé peníze byly jeho od rodičů, určené na nákup pozemků. Pokud by si koupil cenné papíry za prostředky od žalovaného, potom by mu je vrátil. Vracely se na účet toho, kdo byl veden v komisionářské smlouvě. Pokud by mu žalovaný vracel nějaké peníze, například od rodičů, určitě by to bylo v hotovosti.

24. Z místopřísežného prohlášení P. D. ze dne 15. 11. 2019, že vše, co uvedl ve své výpovědi, je pravda. Částky ve výši 5 100 000 Kč a 500 000 Kč, které byly vloženy na jeho účet v hotovosti, byly jeho rodičů. Jednalo se o společný účet s manželkou. Bez jeho vědomí nemohl nikdo vklad učinit.
25. Z výpisů z katastru nemovitostí, že žalovaný byl ke dni 1. 3. 2019 uveden jako vlastník pozemků st.p.č. , p.č. , p.č. , p.č. p.č. , zapsaných na LV č. pro k.ú. ; p.č. , zapsaného na LV pro k.ú. . V SJM účastníků byly zapsány st.p.č. , jehož součástí je stavba garáže, a st.p.č. , jehož součástí je stavba garáže, a to na LV č. pro k.ú. .
26. Ze znaleckého posudku Ing. Jany Tarabové ze dne 12. 6. 2019, č. 2616-043/2019, který nechal odvolací soud s ohledem na běh času vypracovat, že obvyklá cena nemovitých věcí zapsaných na LV č. pro k.ú. podle jejich stavu ke dni 19. 9. 2007 činí u st.p.č. a p.č. 750 000 Kč, u p.č. 32 000 Kč, u p.č. a p.č. 8 000 Kč. Obvyklá cena nemovitých věcí zapsaných na LV č. pro k.ú. , a to pozemku st.p.č. , jehož součástí je stavba garáže bez čp/če, 187 000 Kč a pozemku st.p.č. , jehož součástí je stavba garáže bez čp/če, 258 000 Kč.
27. Z výpovědi znalkyně Ing. Jany Tarabové a jejího stanoviska k námitkám žalovaného ze dne 31. 7. 2019, že v době zpracování znaleckého posudku č. 2616-043/2019 neměla k dispozici kupní smlouvy o prodeji pozemků obdobných st.p.č. a p.č. z roku 2019, které tvoří funkční celek, a proto použila údaje o prodejkách z období let 2016-2018. Rozdílnost byla vyjádřena korekčními koeficienty. Vzhledem k předložené listině o odstranění studny z pozemků st.p.č. a p.č. , pro kterou byly pozemky zatíženy věcným břemenem, navýšila zjištěnou hodnotu těchto pozemků na 760 000 Kč. Neměla k dispozici údaje z kupních smluv, jejichž obsahem byl prodej garáží se zastavěnou plochou 30 až 50 m², proto použila údaje z kupních smluv, jejichž obsahem byly pozemky s garážemi se zastavěnou plochou 18 až 24 m². Rozdílnost mezi garážemi vyhodnotila v koeficientu K2 – velikost objektu. Koeficientem K3 korigovala rozdíl v umístění oceňovaných a porovnávaných garáží. Znalkyně zná osobně město a pracuje i s inzertními nabídkami v okrese Mělník. Oceňované garáže se nachází v okrajové části města, vedle zástavby rodinných domů, z nichž některé mají vlastní garáže. Použila porovnávací metodu, pro kterou vybrala 3 nejbližší adekvátní porovnávané nemovité věci. Vycházela ze svých zkušeností a odbornosti i při použití jednotlivých korekčních koeficientů, které nejsou pevně stanoveny žádným předpisem.
28. Z vyjádření znalce Ing. Jana Attla ze dne 12. 4. 2019 a aktualizace jím zpracovaného znaleckého posudku č. 03-20/2013 ze dne 11. 7. 2019, že hodnotu podniku F. K., IČO , stanovil majetkovou metodou ocenění, kdy od hodnoty majetku podniku je odečtena hodnota jeho závazků k datu 19. 9. 2007. Majetek je tvořen pozemkem p.č. , zapsaným na LV č. pro k.ú. . Jeho hodnotu stanovil porovnávací metodou s přepočtením hodnoty na úroveň roku 2007, když podkladem byly kupní smlouvy porovnávaných nemovitých věcí. Hodnotu pozemku stanovil částkou 1 818 000 Kč, finanční majetek činí 119 000 Kč, hodnota závazků činí 992 000 Kč a rozdíl mezi aktivy a pasivy podniku činí 945 000 Kč.
29. Z výpovědi znalce Ing. Jana Attla, že při vypracování posudku vycházel z podkladů předložených žalovaným, účetních výkazů, příloh daňového přiznání. Pro ocenění podniku existují dvě metody, a to výnosová a nákladová, které obě spočítal. Pozemek p.č. je zahrnut v majetku podniku, což je patrné i z daňového přiznání z roku 2007 i z dopisu pana Č. , který byl předložen žalovaným. Je tedy nutné jej ocenit v rámci podniku. Pan Č. ve svém vyjádření uvádí účetní hodnotu tohoto pozemku, která však není relevantní při zjišťování ceny obvyklé. Tento pozemek

tvoří rozhodující aktivum podniku žalovaného. Při jeho ocenění nebyl dostatek srovnávacích materiálů, resp. shodných, proto znalec kromě konkrétního porovnání se třemi pozemky pracoval s KB indexem a údaji Českého statistického úřadu. Takto zjištěnou cenu transformoval k roku 2007 a na jednotkovou cenu 2019. Jediným pasivem podniku je nesplacený úvěr.

30. Žalovaný přes poučení podle § 118a odst. 3 o.s.ř., kterého se mu opakovaně dostalo při odvolacím jednání dne 26. 9. 2019 a dne 7. 11. 2019, neprokázal, že z výlučných prostředků svědka D. [REDACTED] a pro něho samotného byly zakoupeny cenné papíry ING International Czech Equity. Žalovaný v tomto směru měnil svá tvrzení v průběhu celého řízení, když z počátku tvrdil, že cenné papíry vlastnil on, stejně jako žalobkyně, a využíval i jiné produkty (31. 10. 2011); následně, že mu na nákup cenných papírů půjčila sestra, když část půjčky 3 500 000 Kč měla jít do výstavby motorestu pro dceru, část na splátku půjčky bratrovi a část do fondu (ústní jednání dne 16. 1. 2012). Poté uvedl, že celá půjčka od sestry šla přímo na nákup cenných papírů Small Caps a Invest Materials (podání ze dne 4. 11. 2014). V dovolání podaném proti prvnímu rozhodnutí Krajského soudu v Praze uvedl, že analogicky jako cenné papíry Small Caps a Invest Materials byly pořízeny všechny jeho cenné papíry, že o půjčce žalobkyně nevěděla a cenné papíry byly jeho výlučným majetkem, nespádajícím do SJM. Až při posledním jednání u soudu prvního stupně dne 22. 10. 2018 přichází žalovaný s tvrzením, že část cenných papírů byla pořízena z prostředků svědka D. [REDACTED] a pro svědka. Výpověď a čestné prohlášení svědka D. [REDACTED] odvolací soud považuje za nevěrohodná. Nejprve si svědek nevzpomněl, že měl účet u ČSOB a.s., po jeho předstření tvrdil, že pro žalovaného ale i pro sebe nakupoval cenné papíry. Následně prohlásil v čestném prohlášení, že částky 5 100 000 Kč a 500 000 Kč byly jeho rodičů. Tyto skutečnosti jsou ale v rozporu s pohyby na účtu svědka u ČSOB a.s., ze kterého jednoznačně vyplývá, že probíhaly opakovaně vklady částek v hotovosti, za které byly obratem kupovány cenné papíry (jak sám svědek potvrdil), a to pod variabilním symbolem – rodným číslem žalovaného. Vklad částky 714 000 Kč je přímo označen jménem žalovaného. To, že se jednalo o nákupy pro žalovaného, vyplývá i z vyjádření ING Bank N.V., která potvrdila, že se jednalo o prodeje na komisionářskou smlouvu žalovaného. Z následného prodeje cenných papírů šly peníze na účet firmy žalovaného, jeho sestry a bratra, nikoli na účet svědka D. [REDACTED]. Nebyly vybírány v hotovosti, aby mohly být svědkovi předány, jak tvrdil žalovaný.
31. Odvolací soud nedoplnil dokazování listinami předloženými žalovaným, konkrétně výpisy z evidence OSVČ, evidenčními listy důchodového zabezpečení, notářským zápisem ze dne 22. 1. 1999, když skutkový stav byl provedenými důkazy náležitě zjištěn. Navíc tyto důkazy nemohou zpochybnit závěr odvolacího soudu o tom, že cenné papíry ING International Czech Equity patřily do SJM účastníků, když žalovaný si za manželství půjčoval peníze a v průběhu řízení tvrdil, že za ně nakoupil cenné papíry.
32. Na základě skutkových zjištění soudu prvního stupně a doplněného dokazování odvolacím soudem učinil odvolací soud následující skutkový závěr:
33. Účastníci byli manželé od 25. 10. 1969 do 19. 9. 2007. Za trvání manželství si účastníci ze společných prostředků koupili stavební parcelu p.č. [REDACTED] – zastavěná plocha a nádvoří, pozemkovou parcelu p.č. [REDACTED] – ostatní plocha o výměře 727 m², pozemkovou parcelu p.č. [REDACTED] – ostatní plocha o výměře 63 m², pozemkovou parcelu p.č. [REDACTED] – ostatní plocha o výměře 23 m², pozemkovou parcelu p.č. [REDACTED] – ostatní plocha o výměře 38 m², to vše zapsané na LV [REDACTED] pro k.ú. [REDACTED], obec [REDACTED], u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Mělník, stavební parcelu p.č. [REDACTED], jejíž součástí je budova bez čp – garáž, zastavěná plocha a nádvoří o výměře 32 m², stavební parcelu p.č. [REDACTED], jejíž součástí je garáž bez č.p., zastavěná plocha a nádvoří o výměře 50 m², zapsané na LV [REDACTED] pro k.ú. [REDACTED], obec [REDACTED] u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj,

Katastrální pracoviště Mělník. Obvyklá cena nemovitých věcí činí celkem 1 245 000 Kč podle znaleckého posudku znalkyně Ing. Jany Tarabové. Žalovaný namítal proti závěrům znalkyně, že stanovila tržní cenu nemovitých věcí oproti ceně obvyklé, kterou zadal jako znaleckou otázku odvolací soud. Má za to, že znalkyně zvolila nevhodné srovnávací lokality, když pozemky st.p.č. ■■■ a p.č. ■■■ a i ostatní nemovité věci jsou v lukrativních lokalitách ■■■ a okolí a u pozemků by měla činit cena za m² minimálně 2 000 Kč. Nemovité věci, které znalkyně vybrala ke srovnání, považuje za zcela nevhodné. Zjištěná cena neodpovídá ani u oceňovaných garáží na st.p.č. ■■■ a ■■■, které se obchodují za minimálně dvojnásobnou cenu. Garáže nejsou identické a znalkyně nezohlednila, že jedna z nich je větší i vyšší. Nelze akceptovat, aby soudy vycházely z jejího znaleckého posudku, když cena jí zjištěná je až o 50 % podhodnocená. Vůbec neakceptovala realizované obchody. Doložil zprávy realitních kanceláří MM reality, Ramax, portálu Bidli a cenovou mapu dané oblasti, ze kterých vyplývá aktuální tržní cena nemovitých věcí podle zadání žalovaného 2 000 až 2 600 Kč za m². Odvolací soud s námitkami žalovaného nesouhlasí. Znalkyně zpracovala znalecký posudek precizně, zvolila srovnávací metodu ke stanovení obvyklé ceny nemovitých věcí a její použití náležitě zdůvodnila. Zároveň podrobně odůvodnila, proč nebylo možné stanovit cenu obvyklou, a zvolila ocenění nemovitých věcí tržní hodnotou s použitím přiměřených koeficientů. Pozemky a realizované prodeje předložené žalovaným nebyly vhodné k porovnání, neboť svým charakterem neodpovídaly oceňovaným nemovitým věcem, zejména pozemky st.p.č. ■■■ a p.č. ■■■, které jsou vedeny jako manipulační plocha, musí být takto oceněny, nikoli jako pozemky stavební, jak dovozuje žalovaný. Znalkyně kladla důraz na porovnání s realizovanými obchody a své závěry dostatečně obhájila i při slyšení před odvolacím soudem. K námitkám žalovaného ohledně garáží vysvětlila, že přestože jedna garáž má výměru téměř 50 m², stále je vhodná pouze pro jedno vozidlo. Přístup ke garážím není ideální, a především pak lokalitu, ve které se nachází, nelze považovat za natolik lukrativní, protože leží v okrajové části města, vedle zástavby rodinných domů, z nichž některé mají vlastní garáže, a tudíž poptávka po nich zde není tak vysoká. Soudní hodnocení důkazu znaleckým posudkem spočívá v posouzení, zda závěry posudku jsou náležitě odůvodněny, zda jsou podloženy obsahem nálezu, zda bylo přihlédnuto ke všem skutečnostem, s nimiž bylo třeba se vypořádat, zda závěry posudku nejsou v rozporu s výsledky ostatních důkazů a zda odůvodnění znaleckého posudku odpovídá pravidlům logického myšlení. Volba znalecké metody je vždy věcí znalce ustanoveného soudem (např. rozsudek Nejvyššího soudu sp.zn. 22 Cdo 1810/2009, rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. Cz 357/54, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod R 47/1955). Odvolací soud má za to, že postup znalkyně byl zcela v pořádku, je seznatelné, z kterých zjištění v posudku znalkyně vychází, jakou cestou k nim dospěla a na základě jakých úvah došla ke svému závěru.

34. Žalovaný za trvání manželství nabyl cenné papíry, konkrétně 169 126 ks podílových listů fondu řízených výnosů OPF Investiční společnosti České spořitelny, a.s. v hodnotě ke dni zániku SJM účastníků 224 413 Kč; 1 835,7390 ks ING International Czech Equity, které prodal po zániku SJM účastníků za částku 5 453 994,53 Kč. Tato částka sestává z částky získané žalobcem za prodej 1 760,321 ks cenných papírů dne 10. 12. 2010 v hodnotě 2 980,14 Kč za 1 ks, tedy celkem 5 246 003 Kč, a za prodej 75,418 ks cenných papírů prodaných 25. 6. 2010 za částku 2 757,85 Kč za 1 ks cenného papíru, tedy celkem 207 991,53 Kč (5 246 003 + 207 991,53 = 5 453 994,53 Kč). Tohoto dne prodal žalovaný dalších 474,582 ks cenných papírů (celkem prodává 550 ks), avšak tyto zakoupil po zániku SJM, nestaly se jeho součástí, a proto částka jejich prodejem získaná není vypořádávána. Skutečnost, že finanční prostředky za prodej podílových listů ve výši 1 669 835,02 Kč byly vyplaceny na účet č. ■■■ MVDI. V ■■■ K ■■■ CSc. a částka 3 576 168 Kč byla vyplacena na účet č. ■■■ M ■■■ M ■■■, mohou svědčit ve prospěch tvrzení žalovaného, že svým sourozencům vracel půjčky, které mu v minulosti poskytl (k poskytnutým půjčkám v podrobnostech níže), avšak na vypořádání částky 5 453 994,53 Kč nemají vliv. Ke dni zániku SJM byl žalovaný dále vlastníkem 2 084,98 ks cenných papírů ING Invest European Small Caps v hodnotě 2 131 765,67 Kč a 91,64 ks cenných papírů ING Invest Materials v hodnotě

2 496 783,23 Kč, které prodal po zániku SJM za částku 2 224 344,07 Kč. Cenné papíry ING Invest European Small Caps a ING Invest Materials zakoupil žalovaný z půjčky od sestry Marie Mihálikové ve výši 3 500 000 Kč.

35. Součástí SJM účastníků netvoří nemovitě věci, a to dům č.p. ■■■ na st.p.č. ■■■, a pozemky st.p.č. ■■■ a p.č. ■■■ v k.ú. ■■■, neboť byly zakoupeny synem účastníků do jeho vlastnictví.
36. Za trvání manželství začal žalovaný podnikat jako fyzická osoba pod IČO ■■■. Rozdíl mezi aktivy a pasivy jeho podniku činí 945 000 Kč. Jediným a zásadním aktivem podniku je pozemek p.č. ■■■ v k.ú. ■■■. Nelze zohlednit žalovaným namítaný vnos do pořízení této nemovitě věci 470 000 Kč z výlučných prostředků žalovaného, když jej žalovaný neuplatnil ve lhůtě 3 let od právní moci od zániku SJM účastníků (např. rozsudek Nejvyššího soudu sp.zn. 22 Cdo 3395/2012), a uplatnil jej až při ústním jednání 19. 6. 2012. Znalec Ing. Jan Attl zcela jednoznačně označil a ocenil aktivum podniku, kterým je pouze pozemek p.č. ■■■ v k.ú. ■■■, a pasiva, která popsal a uvedl jejich hodnotu. Z posudku i následného vyjádření a výpovědi znalce bylo zřejmé, z jakých podkladů vycházel, a jak hodnotu podniku stanovil. Svě závěry při slyšení před odvolacím soudem znalec obhájil a odvolací soud proto z jeho závěrů vychází. Znalec odůvodnil, proč postupoval způsobem, který uvedl v posudku, a naopak proč není správný výpočet uvedený panem Černým v prohlášení předloženém žalovaným. Ten pracoval pouze s účetními hodnotami aktiv a pasiv a jeho závěry tudíž nemohou být relevantní.
37. Žalovaný měl ke dni zániku SJM účastníků zůstatky na účtech u Stavební spořitelny České spořitelny a.s. č. ■■■ ve výši 118 964,40 Kč a u GE Money Bank, a.s. ve výši 164 433,50 Kč, když tyto účty byly zrušeny k datu 1. 10. 2010, respektive 4. 8. 2010.
38. Soud prvního stupně správně vypořádal společné jmění manželů účastníků podle zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník (v textu jen „obč. zák.“), platný a účinný do 31. 12. 2013, neboť společné jmění manželů účastníků zaniklo 19. 9. 2007.
39. V řízení o vypořádání společného jmění manželů vycházel odvolací soud z několika základních zásad. Lze projednat jen to, co účastníci do společného jmění manželů zahrnou, a to ve lhůtě do tří let od zániku manželství (například rozhodnutí Nejvyššího soudu sp.zn. 22 Cdo 1192/2007, sp.zn. 22 Cdo 2881/2008, 22 Cdo 410/2008, 22 Cdo 3395/2012). Soud není vázán žalobou, pokud jde o způsob vypořádání, ale nemůže vypořádat něco jiného, než účastníci učinili předmětem řízení (například rozhodnutí Nejvyššího soudu sp.zn. 22 Cdo 410/2008). Jestliže soud zjistí, že některá z věcí zahrnutých do vypořádání není ve společném jmění manželů, nezamítne v této části žalobu, ale vypořádá se s tím v odůvodnění svého rozhodnutí. Věci se oceňují podle fyzického stavu ke dni zániku společného jmění manželů (právní moc rozsudku o rozvodu manželství účastníků), v cenách v době rozhodování soudu (rozhodnutí publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod R 42/72 nebo rozhodnutí Nejvyššího soudu sp.zn. 22 Cdo 629/2000).
40. Odvolací soud shodně se soudem prvního stupně, a poté, co shodný závěr učinil i Nejvyšší soud, uzavřel, že zde není žádná okolnost, která by odůvodňovala nerespektování zásady obsažené v § 149 odst. 2 obč. zák., tj. že podíly manželů na majetku patřícím do jejich SJM jsou při vypořádání stejné. Odvolací soud proto odkazuje na dřívější odůvodnění soudu prvního stupně i Nejvyššího soudu.
41. Na rozdíl od soudu prvního stupně odvolací soud vypořádal podílové listy ING Invest European Small Caps a ING Invest Materials, u nichž soud prvního stupně na základě písemné smlouvy o půjčce a výslechu svědkyně M■■■ uzavřel, že byly nabyty žalovaným z peněz z půjčky od

sestry žalovaného ve výši 3 500 000 Kč. Jestliže žalobkyně o půjčce nevěděla a ta přesahovala míru přiměřenou majetkovým poměrům účastníků, lze uzavřít, že se jednalo o výlučný závazek žalovaného (§ 143 odst. 1 písm. b) obč. zák.). Tato skutečnost však nemá vliv na vypořádání cenných papírů, respektive částky, za níž byly prodány, v rámci SJM. Podle ustálené judikatury Nejvyššího soudu platí, že věci pořízené z půjčky, byť sjednané jen jedním z manželů a určené jen pro něj, v zásadě patří do SJM půjčitele a jeho manžela (např. rozsudek Nejvyššího soudu sp.zn. 22 Cdo 1387/2008 či sp.zn. 22 Cdo 2390/2017). Odvolací soud proto uzavírá, že cenné papíry nakoupené žalovaným z půjčky od sestry se staly součástí SJM účastníků, a proto peníze za jejich prodej získané byly jako součást společného jmění vypořádány. U cenných papírů ING Invest Materials byla vypořádána kupní cena, za níž je žalovaný dne 4. 6. 2008 prodal, a to 2 224 344,07 Kč. Cenné papíry ING Invest European Small Caps měl žalovaný ke dni rozhodování soudu ve svém držení, a proto mu byly přikázány. Jejich hodnota ke dni zániku manželství činila 2 131 765,67 Kč. V tomto směru je tedy nedůvodnou námitka žalovaného, že uvedené cenné papíry nejsou součástí SJM. Žalovaný se samozřejmě mohl domáhat zohlednění půjčky v rámci vypořádání SJM, pokud by je včas a řádně uplatnil k vypořádání jako vnos do SJM. Půjčka však uplatněna žalovaným nebyla, a proto ji ani odvolací soud jako vnos žalovaného do společného jmění zohlednit nemohl. Pokud žalovaný z prodeje cenných papírů vrátil půjčky i svému bratrovi, nemůže to opět mít vliv na vypořádání cenných papírů, které prokazatelně do SJM patřily.

42. Námitku žalovaného ke způsobu vypořádání výnosu z podnikání žalovaného neshledal odvolací soud důvodnou. Žalovaný začal podnikat 24. 5. 1991, tj. za manželství účastníků. Protože nešlo o podnik náležející oběma manželům, nebyl součástí SJM, ale podle § 143 obč. zák. ve znění do 31. 7. 1998 je jeho výlučným majetkem. V takovém případě je nutné při jeho vypořádání zohlednit výnosy z podnikání, neboť i výnosy z odděleného majetku jednoho z manželů patří do SJM. Podnikající manžel je povinen nahradit do SJM takovou částku, která se rovná kladnému rozdílu mezi aktivy a pasivy jeho podnikání ke dni zániku SJM, což je zpravidla cena jeho podniku (rozsudek Nejvyššího soudu sp.zn. 22 Cdo 4943/2016). Odvolací soud při zjištění rozdílu mezi aktivy a pasivy podniku žalovaného vycházel ze znaleckého posudku Ing. Jana Attla, který v rámci odvolacího řízení aktualizoval hodnotu zjištěnou v řízení před soudem prvního stupně, a to s ohledem na stáří původně zpracovaného posudku. Rozdíl mezi aktivy a pasivy podniku stanovil částkou 945 000 Kč.
43. Pokud jde o nemovité věci specifikované ve výroku I. rozsudku soudu prvního stupně, nebylo mezi účastníky sporu o to, že byly nabyty za trvání manželství, ani o to, komu budou přikázány do vlastnictví. Jejich cena byla stanovena znaleckým posudkem Ing. Tarabové ve výši 1 245 000 Kč.
44. Nebylo možné vyhovět návrhu žalobkyně, aby jí byl přikázán do vlastnictví i pozemek p.č. ■■■■■ v k.ú. ■■■■■, čímž by se snížil vypořádací podíl, který bude žalovaný povinen zaplatit. Tento pozemek je, jak výše uvedeno, evidován v majetku podniku žalovaného a nelze jej bez dalšího z podniku žalovaného vyjmout, neboť je jeho majetkem.
45. Žalovaný po zániku SJM zrušil účty u Stavební spořitelny České spořitelny, a.s., se zůstatkem ke dni zániku SJM ve výši 118 964,40 Kč a u GE Money Bank a.s., č.ú. ■■■■■ se zůstatkem ke dni zániku SJM ve výši 164 433,50 Kč, proto odvolací soud vypořádal částky zůstatků uvedených účtů ke dni zániku SJM.
46. Hodnota SJM účastníků činí 12 507 915,20 Kč (je dána součtem hodnot nemovitých věcí 1 245 000 Kč, hodnotou podniku ve výši 945 000 Kč, zůstatky na účtech žalovaného 118 964,40 Kč a 164 433,50 Kč, hodnotou podílových listů OPF 224 413,28 Kč, částkou získanou žalovaným prodejem cenných papírů ING Czech Equity ve výši 5 453 994,50 Kč, částkou získanou žalovaným za prodej cenných papírů ING Invest Materials 2 224 344,07 Kč a hodnotou cenných papírů ING

Invest European Small Caps ve výši 2 131 765,67 Kč), z této částky při rovnosti podílů by každému z účastníků náležel podíl v rozsahu $\frac{1}{2}$, to je 6 253 957,60 Kč. Žalobkyni se z vypořádávaného SJM dostanou nemovité věci v hodnotě 1 245 000 Kč, žalovanému cenné papíry, případně částka, kterou jejich prodejem získal, zůstatky na účtech a hodnota podniku, celkem hodnoty ve výši 11 262 915,42 Kč. Pro zachování rovnosti podílů musí žalovaný žalobkyni zaplatit 5 008 958 Kč (11 262 915,42 Kč – 6 253 957,60 Kč).

47. Vypořádací podíl uložil odvolací soud zaplatit žalovanému podle § 160 odst. 1 o.s.ř. ve lhůtě třiceti dnů od právní moci rozsudku. K jeho zaplacení stanovil lhůtu delší než zákonnou třidenní s přihlédnutím k výši vypořádacího podílu, aby žalovanému poskytl dostatečný prostor finanční prostředky si opatřit. Neshledal však důvod, pro stanovení delší lhůty k zaplacení, když přihlédl k délce celého řízení (10 let) a skutečnosti, že od počátku řízení muselo být žalovanému zřejmé, že to bude on, kdo bude platit vypořádací podíl; žalovaný měl tak možnost finanční prostředky si zajistit.
48. Odvolací soud z uvedených důvodů rozsudek soudu prvního stupně podle § 220 odst. 1 písm. b) o.s.ř. změnil ve výrocích II. a III. a jako věcně správný potvrdil ve výroku I. podle § 219 o.s.ř.
49. Pro řízení o vypořádání SJM jako řízení sporné je základním pravidlem rozhodování o náhradě nákladů řízení zásada úspěchu ve věci upravená v § 142 o.s.ř.. Podle této zásady odvolací soud v projednávané věci postupoval (nález Ústavního soudu sp.zn. I. ÚS 1441/11). O nákladech řízení rozhodl za použití § 224 odst. 1, odst. 2 o.s.ř. podle § 142 odst. 2 o.s.ř. a § 151 odst. 1 o.s.ř.. S přihlédnutím ke kritériím pro posouzení úspěchu a neúspěchu účastníků v řízení uvedeným v usneseních Nejvyššího soudu sp.zn. 22 Cdo 3331/2014 a sp.zn. 22 Cdo 1894/2014 uzavřel odvolací soud, že žalovaný by měl žalobkyni zaplatit za řízení před soudem prvního stupně na vypořádání poměrnou část jí vzniklých nákladů řízení, a to v rozsahu 50% (úspěch žalobkyně 75% - úspěch žalovaného 25%). Při stanovení poměru úspěchu a neúspěchu účastníků vycházel odvolací soud z toho, že do SJM k vypořádání byly úspěšně zahrnuty žalobkyní nemovité věci, zůstatky na účtech žalovaného, cenné papíry jím nabyté za trvání SJM a podnik žalovaného. Neuspěla s návrhem na vypořádání domu č.p. ■■■ a st.p.č. ■■■ a p.č. ■■■, event. částky 2 500 000 Kč vložené do koupě těchto nemovitých věcí, a s investicemi do těchto nemovitých věcí. Žalovaný neuspěl se svými návrhy na vypořádání vnosů a majetkového podílu v SBD. Žalobkyni náleží za řízení před soudem prvního stupně náhrada za zaplacený soudní poplatek ve výši 20 000 Kč a náhrada nákladů za zastoupení advokátem, a to odměna po 33 340 Kč za 16 úkonů právní služby (příprava a převzetí zastoupení, žaloba, vyjádření na výzvu soudu ze dne 7. 2. 2011, vyjádření 27. 6. 2012, závěrečný návrh, vyjádření k odvolání žalovaného 2x, vyjádření k dovolání žalovaného, účast u jednání 31. 10. 2011, 16. 1. 2012, 19. 6. 2012, 20. 10. 2014, 24. 2. 2015, 10. 3. 2016, 10. 9. 2018, 22. 10. 2018), vycházejí z punktu 6 253 957,60 Kč, to je $\frac{1}{2}$ hodnot všech věcí, které byly předmětem vypořádání, podle § 7 bod 6, § 8 odst. 6, § 11 odst. 1 písm. a), d), g) advokátního tarifu, 16 náhrad hotových výloh po 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, náhrada za ztrátu času 16 670 Kč za jednání 22. 8. 2011, které bylo odročeno bez projednání věci, podle § 14 odst. 2 advokátního tarifu, a náhrada za 21% DPH z odměny a náhrad hotových výloh, podle § 137 odst. 1 o.s.ř., neboť zástupkyně žalobkyně je plátcem uvedené daně, ve výši 116 531,10 Kč, to je celkem 691 441,10 Kč. Z uvedené částky náleží žalobkyni 50%, tj. 345 720,55 Kč, a tato částka jí jako náhrada nákladů řízení před soudem prvního stupně byla přiznána. Odvolací soud nepřiznal žalobkyni pro neúčelnost náhradu nákladů za zastoupení advokátem za další vyjádření ze dne 14. 11. 2011, neboť obsahem tohoto podání nebylo vyjádření ve věci, ale doložení prohlášení o majetkových poměrech žalobkyně.
50. Podle stejných kritérií bylo rozhodováno o nákladech řízení před odvolacím soudem. Žalobkyně byla v odvolacím řízení plně úspěšná, když její odvolání směřovalo toliko do nákladového výroku

rozsudku soudu prvního stupně a žalovaný neuspěl ze žádnou ze svých odvolacích námitek. Proto je povinen nahradit žalobkyni náklady odvolacího řízení v plné výši. Žalobkyni vznikly účelně vynaložené náklady řízení za zastoupení advokátem v celkové výši po zaokrouhlení 285 293 Kč, a to odměna za 6 úkonů právní služby po 33 340 Kč (vyjádření k odvolání, účast u jednání 26. 9. 2019, které bylo delší 2 hodin, 7. 11. 2019, 16. 1. 2020, vyjádření ze dne 5. 11. 2019), 50% odměna 16 670 Kč za 2 úkony právní služby (odvolání do nákladů řízení a účast u jednání 23. 1. 2020, při němž byl vyhlášen rozsudek) podle § 7 bod 6, § 8 odst. 6 a § 11 odst. 1 písm. k), g), odst. 2 písm. f) advokátního tarifu, 8 náhrad hotových výloh po 300 Kč podle § 13 odst. 3 a 4 advokátního tarifu a náhrada za 21% DPH z náhrad hotových výloh a odměny podle § 137 odst. 1 o.s.ř. ve výši 49 513,80 Kč.

51. Lhůta k plnění byla stanovena podle § 160 odst. 1 o.s.ř., platební místo podle § 149 odst. 1 o.s.ř.
52. Vzhledem k tomu, že žalovaný byl osvobozen od placení soudních poplatků z 90% podle § 138 o.s.ř., a s ohledem na výsledek řízení, v němž byli před soudem prvního stupně oba účastníci úspěšní částečně, a to žalobkyně v rozsahu 75 % a žalovaný v rozsahu 25 %, byla podle § 148 odst. 1 o.s.ř. uložena povinnost nahradit státu jemu vzniklé náklady řízení na znalečném každému z účastníků v rozsahu jeho neúspěchu v řízení, u žalovaného se zohledněním přiznaného osvobození do placení soudních poplatků. Za řízení před soudem prvního stupně bylo vynaloženo celkem na znalečném 23 040 Kč, z toho na znalečné znalkyně Ing. Tarabové 13 940 Kč a znalce Ing. Attla 9 100 Kč, a na nákladech za informace z depozitu CP 540,87 Kč, z nichž by měli účastníci nahradit na účet Okresního soudu v Mělníku, který tyto náklady vynaložil, žalobkyně 6 015,75 Kč, a žalovaný 1 804,73 Kč. Za řízení před odvolacím soudem bylo vynaloženo celkem na znalečném 12 090 Kč, z toho na znalečné znalkyně Ing. Tarabové 8 940 Kč a znalce Ing. Attla 3 150 Kč, z nichž by měl žalovaný, který nebyl ani zčásti v odvolacím řízení úspěšný, nahradit na účet Okresního soudu v Mělníku částku 1 209 Kč, představující 10% celkové částky. Lhůta k plnění byla stanovena podle § 160 odst. 1 o.s.ř. na tři dny od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné dovolání, které lze podat do dvou měsíců ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím Okresního soudu v Mělníku za předpokladu, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe odvolacího soudu nebo která v rozhodování odvolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je odvolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být odvolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak.

Dovolání lze podat pouze z důvodu, že rozhodnutí odvolacího soudu spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Dovolání nelze podat z důvodu vad podle § 229 odst. 1, § 229 odst. 2 písm. a) a b) a § 229 odst. 3 o.s.ř..

Dovolání nelze podat jen proti výrokům o nákladech řízení.

V Praze dne 23. ledna 2020

JUDr. Martina Štolbová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Šulcová